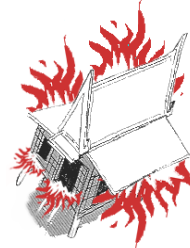

ตอนที่เศรษฐีมีชีวิตอยู่ เขาไม่คิดที่จะแสวงหาพระเจ้า พอตายไปก็ต้องไปรับทุกข์ทรมานอยู่ในนรก “แล้วเมื่ออยู่ในนรกเป็นทุกข์ทรมานยิ่งนัก เศรษฐีนั้นจึงแหงนดู เห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และลาซาร์อยู่ที่อกของท่าน เศรษฐีจึงร้องว่า ‘อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเอ็นดูข้าพเจ้าเถิด ขอให้ลาซาร์สมาเพื่อจะเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็น ด้วยว่าข้าพเจ้าตรำทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนี้’ ท่านที่รัก สวรรค์ไม่ได้อยู่แค่นอก นรกก็ไม่ได้อยู่แค่นใจเท่านั้น แต่นรกเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะยกโทษความผิดบาปให้มวลมนุษย สิ่งเดียวที่ท่านต้องทำก็คือ กลับใจยอมรับว่าท่านเป็นคนผิดบาป แล้วทูลขอให้พระเจ้าทรงยกโทษให้เท่านั้นเอง

“ความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคน และแก่ทุกคนที่เชื่อ เพราะว่าการันทั้งหลายไม่ต่างกัน เหตุว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาให้เราเป็นผู้ชอบธรรม โดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นบาปแล้ว”

นรกภูมิ

“ช่วยดึงข้าพระองค์ออกจากกองไฟหน่อย ดึงข้าพระองค์ออกไปหน่อย ช่วยด้วยเจ้าข้า” นี่เป็นเสียงร้องของนายดับบลิวในเรื่องนี้ ชายผู้นี้เสียชีวิตในปี 1883 ที่นครนิวยอร์ก ตอนที่เขายอายุ 74 ปี เมื่อมีชีวิตอยู่เขาเป็นคนที่เพื่อนบ้านรักใคร่ แต่เขามักจะพูดจาวาร้ายพวกคริสเตียน ตอนที่เขายอายุ 70 ปี เขาได้ไปร่วมประชุมกลุ่มกับคริสเตียนพระวิญญูณของพระเจ้าเร้าใจให้รู้ว่าเขาต้องแสวงหาความรอด แต่เขาปฏิเสธและไม่ยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

หลายครั้งหลายหนเวลาคริสเตียนผ่านไปทางบ้านเขา พวกเขาจะเชิญชวนนายดับบลิวให้ไปโบสถ์ซึ่งนายดับบลิวมักจะปฏิเสธ และตอบกลับด้วยคำพูดร้ายๆ เสมอ

ตอนที่นายดับบลิวนอนรอความตาย เพื่อนคริสเตียนคนหนึ่งไปเยี่ยมเขาทุกเย็น และมักจะกระตุ้นหนุนใจให้เขารับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

หมอทีไปตรวจอาการเขาที่บ้านเห็นว่าเขามีอาการเจ็บปวดทรมานทราย หมอไม่เข้าใจว่าทำไมเขาถึงเจ็บปวดอย่างนี้ โรคที่เป็นอยู่ไม่น่าจะทำให้เขาเจ็บปวดได้ขนาดนี้ นายดับบลิวตอบหมอว่า “มันไม่ใช่อาการทางกาย แต่เป็นอาการที่อยู่ลึกกลงไปในจิตใจ ในจิตวิญญาณนะครับ”

คืนที่เขาตาย เพื่อนคริสเตียนก็มาเยี่ยมเขาเช่นเคย ตอนที่เพื่อนเข้าไปในห้องเขาได้ยินนายดับบลิวพูดว่า “พระเจ้า ช่วยข้าพระองค์ออกจากขมไฟนี้ด้วย” นายดับบลิวไม่ได้กลับใจสำนึกบาป เพียงแต่ร้องขอพระเจ้าให้ทรงช่วยให้เขาหายเจ็บปวดเท่านั้น อีกราวๆ 15 นาที นายดับบลิวก็ร้องครวญครางอีกว่า “dingข้าพระองค์ออกจากขมไฟหน่อย dingข้าพระองค์ออกไปหน่อย ช่วยด้วยเจ้าข้า!” เขาร้องครวญครางอยู่อย่างนั้นจนสิ้นลม

เพื่อนคริสเตียนของเขาบอกว่า “ผมจะไม่มีวันลืมวันนั้นได้เลย เสียงร้องของเขาจะติดหูผมไปจนชั่วชีวิต”

เรื่องนี้เป็นคำพยานของ สารุคณ ซี.เอ. บาลด์, เมืองโคลเวอร์วิลล์ รัฐนิวยอร์ก

ยังมีเรื่องทำนองนี้อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องของนาย พี. เค. ที่ถูกทิ้งให้ตายอย่างโดดเดี่ยว

นาย พี. เค. เป็นคนเก่งและร่ำรวยมาก แต่เขาเกลียดซึ่งพระเจ้าและพระคัมภีร์ เขาพูดและเขียนหนังสือตลอดจนไปบปลิวมามากมาย ต่อต้านพระเยซูคริสต์และพระคัมภีร์ เขาเผยแพร่ความคิดต่อต้านพระเจ้ามากมาย เป็นเวลานานนับปี

เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องพูดถึงช่วงเวลาที่เขากำลังจะตายว่าน่าสังเวช กรามขบแน่น เลือดไหลออกทางจมูกและร้องเสียงดังน่ากลัวเกินบรรยายว่า “นรก นรก นรก” เพื่อนบ้านเล่าว่าเสียงร้องนั้นน่ากลัวมาก จนกระทั่งญาติพี่น้องตกใจกลัววิ่งหนีออกไปนอกบ้าน รออยู่จนเสียงร้องเงียบไป เขาอนตายอย่างเดียวดาย ไม่มีใครอยู่เคียงข้างเขาเลย แม้แต่ญาติพี่น้อง หรือแม้แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ประทับอยู่ดูใจเขา

จากคำพยานของ มิลเบิร์น เมริลล์ รัฐโคโลราโด จากหนังสือ “คำพยานของคนใกล้ตาย” โดย เอส. บี. ฮอว์

พระคำพระเจ้าตรัสเล่าว่า “ยังมีเศษฐิคนหนึ่งนุ่งหมผ้าสีม่วง และผ้าปานเนื้อดีรับประทานอาหารอย่างประณีตทุกวัน ๆ”